

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. Русе, 16.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анета Георгиева

при участието на секретаря Тодорка Недева
като разгледа докладваното от Анета Георгиева Гражданско дело №
20214500100285 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 432 КЗ.

Ищецът твърди, че на 8.XI.2020 год. по пътя между град Ветово и град Глоджево, област Русе настъпил пътен инцидент с участието на лек автомобил БМВ с рег. № Р 6959 АК, управляван от АР. ИЛХ. К., който се движил с превишена скорост, изгубил контролна превозното средство и то напуснало платното за движение, преобърнало се по таван и се блъснал в крайпътно дърво. Ищецът се возил като пътник в лекия автомобил и веднага след произшествието бил откаран по спешност в УМБАЛ "Канев" Русе, където установили множество увреждания, подробно описани в исковата молба, наложили болничен престой, оперативна намеса и продължително домашно лечение. Инцидентът настъпил по вина на водача на МПС, който допуснал редица нарушения на правилата за движение по пътищата. Към момента на произшествието за лекия автомобил съществувало валидно застрахователно правоотношение по договор Гражданска отговорност с ответното дружество и на 21.I.2021 год. той отправил претенция по чл. 38- КЗ за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди, в отговор на която получил отказ на 21.IV.2021 год.

Ищецът твърди, че към настоящия момент не е настъпило пълно възстановяване от получените увреждания и всички болки и страдания, физически неудобства, невъзможност да се движи сам, което го поставяло в зависимост от други хора, се отразили сериозно както на физическото, така и на психическото му здраве. За претърпените неимуществени вреди претендира обезщетение в размер на 250 000 лева, ведно със законната лихва върху нея считано от 21.IV.2021 год., деня на отказа на застрахователя, както и разноските в производството.

Наред с неимуществените вреди ищецът търпял и имуществени, изразяващи се в

разходи за лечението и възстановяването от получените травми в размер на 1700 лева, обезщетяването на които също претендира.

В срока по чл.131 ГПК от ответното дружество е постъпил писмен отговор, в който се оспорва основаниято и размера на иска. Дружеството не оспорва, че за процесното МПС е действал договор за застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите към момента на инцидента, както и че е получило покана за заплащане на застрахователно обезщетение, по която последвал отказ с мотив за непредставяне на всички необходими документи, включително и банкова сметка на пострадалия. Оспорва механизма на ПТП и виновността на водача на застрахованото МПС, което е основна предпоставка за ангажиране на отговорността му да плати обезщетение на пострадалия. Възражава срещу твърденията за тежестта на получените увреждания, на продължителността на лечението и липсата на пълно възстановяване. Твърди също, че ако са налице условия за определяне на обезщетение, то следва да се съобрази и поведението на пострадалия, допринесъл за настъпването им, който след като е знаел, че водачът е употребил алкохол, се е качил като пътник в автомобила. Като цяло оспорва претендирания размер на обезщетение за неимуществени вреди, като несъответно на тежестта на уврежданията и действително претърпените вреди. На това основание иска отхвърляне на иска или уважаването му в далеч по-малък и справедлив размер при условията на чл.51, ал.2 ЗЗД с отчитане на приноса на пострадалия за настъпването им.

Съдът като взе предвид твърденията и възраженията на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът Б.Г. и свидетелят А.К. живеели в съседство в гр.Глоджево и били приятели. Често излизали вечер и заедно с други младежи от селото се събирали в дома на Р.Р., където общували, слушали музика, играели електронни игри, понякога пиели алкохол, който си носят. Вечерта на 8.XI.2020 год. ищецът и свидетелят К. отишли в дома на Р. с автомобила на К., като преди това ищецът купил по молба на свидетеля бутилка от 200 мл уиски и две бири от по 330 мл. Свид.К. твърди, че изпил концентрата и се почувствал замаян. Според свидетеля Д. К. станал по-разговорлив, миришел на алкохол и тези признаци за приятелското му обкръжение свидетелствали, че е употребил алкохол. По-късно през нощта ищецът и свид.К. си тръгнали с автомобила на последния. Той предложил да направят разходка с автомобила извън града, преди да се приберат в домовете си. По пътя към гр.Глоджево автомобилът напуснал пътното платно, вдясно по посоката си за движение и се преобърнал в терена край пътя. Произшествието станало около 0,45 часа, в обхвата на плавен ляв завой спрямо посоката на движение към гр.Глоджево. Няма данни за препятствия или други участници в движението, които да са ограничавали видимостта на водача. Според заключението на комплексната автотехническа и съдебномедицинска експертиза видимостта е била в границите на осветената зона от фаровете на автомобила-разстояние от около 140 м.

С одобрено от РРС по НОХД № 1074/2021 год. споразумение А.И. К. е признат за

виновен в това, че на 8.XI.2020 год. на третокласен път III-2001 на км.21 +750, в землището на гр. Глоджево, област Русе, местността „Парковото“ при управление на л.а. „БМВ“ 320Д с рег. № 6959 АК, нарушил правилата за движение по пътищата като управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта 2,34 на хиляда; нарушил устойчивостта на движението на автомобила и същият напуснал пътното платно, преминал през терена край пътя и се преобърнал по таван; управлявал автомобила извън населеното място със скорост 104,8 км/ч при разрешена скорост 90 км/ч и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Б. АД. Г., изразяваща се в разстройство на здравето, временно опасно за живота поради контузия на двата леви дроба, разкъсване на черния дроб и напречно дебело черво, наложило оперативна интервенция, колекция на кръв в коремната кухина-1500 мл; ретроперитонеална колекция от кръв; хеморагичен шок; подкожна колекция от кръв в дясна коремна област; травматична увреда на левия брахиален плексус и трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за срок повече от 30 дни, поради счупване на дясна бедрена кост, наложило метална остеосинтеза, като деянието е извършено в пияно състояние с концентрация на алкохол в кръвта 2,34 на хиляда-престъпление по чл.343, ал.3, пр.1, б. „а“, пр.2 вр. ал.1 вр. чл.342, ал.1, пр.3 НК, за което му е наложено наказание 1 година и 6 месеца лишаване от свобода, отложено на основание чл.66 НК за срок от 3 години и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 години.

Според заключението на експертите към момента на процесното ПТП свид.К. е бил с концентрация на алкохол в кръвта не по-малко от 2,70 промила. Тази алкохолна концентрация отговаря на тежка степен на алкохолно опиване, при която се наблюдават тежки функционални нарушения на централната нервна система-тежки нарушения на мисловната дейност, речта, съобразителността, вниманието, ориентацията, координацията на движение, силно забавени реакции, сънливост и др. Концентрацията на алкохол в кръвта, установена при водача на лекия автомобил, може да се постигне с прием на не по-малко от 117,5 грама етилов спирт, които се съдържат в 367 мл 40- градусова спиртна напитка /водка, уиски/.

Веднага след произшествието ищецът бил откаран в УМБАЛ „Канев“ Русе в шоково състояние, със силни болки в областта на корема, гръдния кош и дясното бедро. Установени са следните увреждания: контузия на двата бели дроба; разкъсване на черния дроб и напречно дебело черво; колекция от кръв в коремната кухина-1500 мл; ретроперитонеална колекция от кръв; хеморагичен шок; подкожна колекция от кръв в дясна коремна област; травматична увреда на левия брахиален плексус; счупване на дясна бедрена кост. По спешност е поставена директна скелетна екстензия на десния долен крайник. Установени са сериозни травматични увреждания на черен дроб, панкреас и доуденум, наложили спешна животоспасяваща операция. Аспирирани са 1,5л кръв от корема, извършена е хепаторafia на получените разкъсвания на черния дроб, поставени са 4 тръбни дрена и оперативната рана е защитена. След операцията ищецът е поставен на апаратна вентилация до стабилизиране на състоянието, като многократно се е извършвало кръвопреливане. На 24.XI. е извършена оперативна интервенция на десния долен крайник-

остеосинтезис металика,като фрактурата е репозизирана открито,поставени са пирони и заключващи плаки.След няколко дни ищецът е изписан от болницата и лечението му е продължило в домашни условия.Около 3-4 месеца след травмите ищецът бил на легло,нуждаел се от помощ на трети лица,най-вече неговата майка свид.С.Г.,за всичко-поддържане на лична хигиена,смяна на бельо и др.п.През месец март започнал раздвижване,първоначално с патерици ,преминал през лечение за рехабилитация.Понастоящем се придвижва без помощни средства,но според свидетелката походката му е нарушена.Изпитвал слабост в дясната ръка,което консултирал с невролог,който предписал съответно лечение.В периода на възстановяване се оплаквал от болки,каквито има и сега.Ищецът отказва да се научи да шофира и се качва само в автомобил,управляван от неговия баща.

Според вещото лице д-р Д. при получените от ищеца увреждания болките са най-силни непосредствено след получаването им и продължават със значителен интензитет до прилагане на обезболяващи средства и анестезия при болничното лечение.Болки със значителен интензитет се усещат и в следоперативните периоди и в периода на раздвижване.Болки с по-слаб интензитет ,но с продължителен характер могат да се усещат за по-дълъг период от време,в рамките на месеци и години,особено при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия.От получените травматични увреждания няма такова,което да не търпи пълно функционално възстановяване.От извършените оперативни интервенции са останали цикатрикси в областта на предната коремна стена и дясното бедро.При преценка на лекуващия ортопед и желанието на ищеца е възможно да се отстранят чрез нова интервенция металните тела в десния крайник.

Изложените фактически обстоятелства съдът приема за установени след анализ на събраните по делото доказателства, и въз основа на тях заключава от правна страна следното:

При задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“пораждането на процесуалното право на иск по действащия КЗ е обусловено от настъпването на уредената в чл.498,ал.3 абсолютна процесуална предпоставка,а именно предявяване на писмена застрахователна претенция пред застрахователя по реда на чл.380 КЗ и неизплащане на застрахователно обезщетение в срока по чл.496,респ.отказ да бъде изплатено такова или несъгласие на увреденото лице с размера на определеното или изплатено обезщетение.От данните по делото е видно,че ищецът е поискал с молба от 21.I.2021 год.определяне и изплащане на обезщетение за неимуществени и имуществени вреди,по която последвал отказ ,съобщен на 21.IV.2021 год.Това прави предявените иски допустими.

Ищецът е пострадал при ПТП, настъпило по вина на водача на лек автомобил „БМВ“модел 320 с рег. № Р 6959 АК А.И. К., който нарушил правилата за движение по пътищата .Към момента на процесното ПТП е била налице валидна действаща застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, което дава основание на ищеца да предяви иск против застрахователя за обезщетение на претърпените от нея неимуществени вреди.

Съгласно чл. 432 от КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка „ГО“. За да е налице непозволено увреждане, следва да се докаже наличието на предвидените в закона предпоставки: противоправност на деянието, вредоносен резултат, вина и причинна връзка между тях.

С одобрено от съда споразумение по НОХД № 1074/2021 г. на РРС, водачът на лекия автомобил БМВ е признат за виновен в това, че на 8.XI.2020 год.на третокласен път III-2001 на км.21 +750,в землището на гр.Глоджево,област Русе ,местността „Парковото“ при управление на л.а. „БМВ“ 320Д с рег.№ 6959 АК,нарушил правилата за движение по пътищата като управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта 2,34 на хиляда;нарушил устойчивостта на движението на автомобила и същият напуснал пътното платно,преминал през терена край пътя и се преобърнал по таван;управлявал автомобила извън населеното място със скорост 104,8 км/ч при разрешена скорост 90 км/ч и по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Б. АД. Г.,изразяваща се в разстройство на здравето,временно опасно за живота поради контузия на двата леви дроба,разкъсване на черния дроб и напречно дебело черво,наложило оперативна интервенция,колекция на кръв в коремната кухина-1500 мл;ретроперитониална колекция от кръв;хеморагичен шок;подкожна колекция от кръв в дясна коремна област;травматична увреда на левия брахиален плексус и трайно затрудняване на движенията на десния долен крайник за срок повече от 30 дни,поради счупване на дясна бедрена кост,наложило метална остеосинтеза,като деянието е извършено в пияно състояние с концентрация на алкохол в кръвта 2,34 на хиляда-престъпление по чл.343, ал.3, пр.1,б.“а“,пр.2вр.ал.1вр. чл.342, ал.1,пр.3 НК.

На основание чл. 300 от ГПК определението,което има последици на влязла в сила присъда, има обвързваща съда сила по отношение извършване на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. На основание чл. 413, ал. 1 от НПК тя се явява задължителна и за застрахователя – страна по сключената задължителна застраховка „ГО“.

По делото са установени всички факти, включени в състава на непозволеното увреждане по чл. 45 от ЗЗД, от които е възникнало правото на ищеца на обезщетение за претърпените неимуществени и имуществени вреди. Към момента на ПТП за автомобила, управляван от виновния водач е била налице валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество, по силата на която и съгласно чл. 432 от КЗ за него е възникнало задължението да покрие в границите на определената с договора сума отговорността на застрахования за виновно причинените от него на трети лица неимуществени вреди. Ищецът има качеството на увредено лице по смисъла на чл. 478, ал. 2 от КЗ, спрямо което застрахованият е отговорен. Следователно, ответното дружество е пасивно материалноправно легитимирано да отговаря по предявения иск и да го обезщети за претърпените от получените при ПТП увреждания неимуществени вреди и имуществени .

Съдът намира за доказан факта, че причиненият вредоносен резултат е в пряка причинно-следствена връзка с противоправното деяние. От събраните доказателства се

установи, че ищецът е получил политравматични увреждания: контузия на двата леви дроба, разкъсване на черния дроб и напречно дебело черво, наложило оперативна интервенция, колекция на кръв в коремната кухина-1500 мл; ретроперитонеална колекция от кръв; хеморагичен шок; подкожна колекция от кръв в дясна коремна област; травматична увреда на левия брахиален плексус и счупване на дясна бедрена кост, наложило метална остеосинтеза. Веднага след произшествието е приет по спешност в УМБАЛ "Канев" град Русе. По време на болничното лечение, до края на м. ноември 2020 год., са извършени оперативни интервенции, след което лечението и възстановяването му е продължило в домашни условия. В продължение на 3-4 месеца ищецът бил на легло, не можел да се движи, да се обслужва сам, след това започнал раздвижване и след около 2 месеца можел да се движи без помощни средства. По време на лечението и възстановяването изпитвал болки, най-силни и продължителни непосредствено след получаване на травмите, след оперативната интервенция и в периода на раздвижването. Съдът счита за недоказани твърденията на ищеца, че не е настъпило пълно възстановяване и към настоящия момент. Според вещото лице д-р Д. няма обективни данни за ненастъпило функционално възстановяване от уврежданията, а и те по своя характер са такива, че подлежат на пълно възстановяване. Единствено е възможно ищецът по-продължителен период от време да изпитва болки при физическо натоварване или промяна на времето. Като съобразява вида и характера на уврежданията, свързаните с преодоляването им болки, физически неудобства и ограничения в бита, продължителността на възстановителния период, съдът намира, че справедливият паричен еквивалент на търпените от ищеца неимуществени вреди следва да се определи на 50000 лева.

В отговора на исковата молба ответното дружество е направило възражение за поведение на пострадалото лице, допринесло за настъпването на вредите и изразяващо се в това, че след като е знаел, че водачът на МПС е употребил алкохол, се е качил в колата. Съгласно ТР № 1/2015 год. на ОСТК по т.д. № 1/2014 год. т. 7 налице е съпричиняване на вредата, когато пострадалото лице е пътувало в автомобил, управляван от водач, употребил алкохол над законоустановения минимум, ако този факт му е бил известен. В този случай с поведението си пострадалото лице е спомогнало за собственото си увреждане, респ. за увеличаване на вредата и това е правнозначим факт, който води до приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Единствено констатацията, че водачът на моторното превозно средство, в което пострадалият е пътник, е употребил алкохол, не обуславя автоматично намаляване на обезщетението за причинените вреди, на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Позоваващата се на съпричиняването страна в процеса, в случая застрахователя, следва да установи с допустимите от ГПК доказателствени средства обективния факт на знание на увредения, респ. възможността за узнаване при проявена дължима грижа, че водачът на моторното превозно средство, в което е пътувал, е употребил алкохол.

Обстоятелството, че ищецът сам е закупил по молба на свид. К. определено по вид и количество алкохол, че са били заедно в дома на приятеля си Р. и ищецът е имал възможност да види дали К. е пил, да възприеме признаци в поведението му, каквито сочи

свид.Д.,сочеши,че е употребил алкохол,дават основание на съда да приеме,че на ищеца е било известно,че водачът на автомобила е употребил алкохол.В потвърждение на този извод е и заключението на комплексната експертиза,че свид.К. към момента на произшествието е бил с концентрация на алкохол в кръвта не по-малко от 2,70 промила.Тази концентрация отговаря на тежка степен на алкохолно опиване ,при която се наблюдават тежки функционални нарушения на централната нервна система-тежки нарушения на мисловната дейност,речта, съобразителността, вниманието, ориентацията, координацията на движение,силно забавени реакции ,сънливост и др.Ето защо и на основание чл.51,ал.2 ЗЗД дължимото обезщетение следва да се намали с ½.Искът е основателен до размер на 25000 лева,а в останалата част като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

Основателен до размер на 850 лева се явява иска за обезщетение за имуществени вреди,изразяващи се в разходи за закупени консумативи,необходими за проведеното лечение.

Върху двете главници ответното дружество дължи законна лихва,считано от 21.IV.2021 год.до окончателното изплащане на сумите.

При този изход на спора застрахователят дължи държавна такса върху уважената част от исквете общо в размер на 1250 лева.Той има право на разноски съобразно отхвърлената част на исквата или сумата 673 лева,както и 400 лева юрисконсултско възнаграждение на основание чл.25,ал.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

На основание чл.38,ал.2 ЗА ответникът дължи адвокатско възнаграждение на адвокат Е.Т. в размер на 1280 лева съгласно чл.7,ал.2,т.4 от Наредба № 1/2004 год.на Висшия адвокатски съвет.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД“ЕВРОИНС“АД със седалище и адрес на управление гр.София 1952,бул.“Христофор Колумб“№ 43,ЕИК 121265113 да заплати на Б. АД. Г. от гр.Г.,област Р.,ЕГН ***** сумата 25000 лева обезщетение за претърпени неимуществени вреди от ПТП на 8.XI.2020 год. и 850 лева обезщетение за претърпени имуществени вреди,ведно със законната лихва върху двете главници ,считано от 21.IV.2021 год.до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Б. АД. Г. против ЗД“Евроинс“АД икове за неимуществени вреди над сумата 25000 до 250 000 лева и за имуществени вреди над 850 лева до 1700 лева като неоснователни.

ОСЪЖДА ЗД“ЕВРОИНС“АД със седалище и адрес на управление гр.София 1952,бул.“Христофор Колумб“№ 43,ЕИК 121265113 да заплати по сметка на Русенския

окръжен съд в полза на бюджета на съдебната власт сумата 1050 лева държавна такса върху уважената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗД“ЕВРОИНС“АД със седалище и адрес на управление гр.София 1952,бул.“Христофор Колумб“№ 43,ЕИК 121265113 да заплати на адвокат Е.Т. от Адвокатска колегия Русе 1280 лева адвокатско възнаграждение на основание чл.38,ал.2 ЗА.

ОСЪЖДА Б. АД. Г. от гр.Г.,област Р.,ЕГН ***** да заплати на ЗД„ЕВРОИНС“АД сумата 673 лева разноски съобразно отхвърлената част от иска и 400 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред ВТАС.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____